

inconcinnitas, atis. *subs. f.* ETYM inconcinnus. [FREQ minima 3^{indicia} **0,18** /d.c.m.] ¶
a *harmoniae defectus et concordiae, ineptia uel neglectus in dispositione, praesertim sententiarum* • *falta de armonía y equilibrio, la tosquedad o desaliño en la disposición, especialmente de la frase* [HYPER incongruentia ANT concinnitas^a] 125 APUL Plat 2.4. neque enim posse cum bonitate congruere, quae a semetipsa tot modis discrepet et non solum disparilitatem, sed etiam inconcinnitatem prae se gerat. 198-204 TERT Adu Hermog 41. Plane, si huc et illuc, aut in alterum magis proclinaret, tunc inconcinnitatis et inaequalitatis, et turbulentiae denotari mereretur.

b GRAM uitium in usu linguae soloecismo uel barbarismo simile designauit • *designó un defecto o vicio en el uso del lenguaje, próximo al solecismo o barbarismo* [HYPER incongruitas SIM concinna transgressio] 📖 PRISC Gramm 111. inconcinnitas literarum uel syllabarum uel eis accidentium in singulis dictionibus facit barbarismum. ... in dictio-num ordinatione disceptamus rationem contextus, utrum recta sit an non. Nam si incongrua sit, soloecismum faciet, quasi elementis orationis inconcinne coeuntibus.